

היליון מס' 1824 * ט"ו בטבת תשס"ב * 20 בדצמבר 2002
 (sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**לפעמים תבכה
 ואף אחד לא יבחין בדמעותיך
 לפעמים תצחק
 ואף אחד לא יבחין בחיוכך
 לפעמים תפחד
 ואף אחד לא יבחין ברעד העובר בך
 לפעמים תיפול
 ואף אחד לא יבחין במאבקיך
 לפעמים תשקר
 ואף אחד לא יתפוס אותך
 לפעמים תאחר
 ואף אחד לא יבחין בכך
 אבל .... פעם אחת....**

ימי הולדת

שולי עטיה	22/12
אלזה רודולף	
זוהר בן דוד	23/12
אמנון המאירי	24/12
נעה סלע (נכדה)	
שחר בכר (נכדה קולט)	
שרה דבולט	25/12
שלומית ליפשיץ (בת 50)	
תרצה סננס (נכדה גליק)	26/12
משה בן חיים (בן 80)	28/12
פיליס קולט	
מיכה ליפשיץ	

ימי נישואין

מיכל ופול גלוק	24/12
רינה ויואל כרם	
קטיה וג'ורא שינגזיכט	25/12
אילנה ומאיר ולר	26/12
לימור ונפתלי קוסובר	
אילת ויחיאל תושיה	

יזכור

י"ח בטבת תשנ"ה (1994) מר סם וולפסדורף. י"ט בטבת תשנ"ט (1999) גב' ריי קולט. כ"ג בטבת תשכ"ט (1969) אסתר בנדור.

פרחים מהשולחן

חדשות מחו"ל:

נמסרה לנו ד"ש חמה ונעימה מנמרוד פלמה שמבלה את חופשת ה-CHRISTMAS בהוואי. עוד ד"ש חמימה נמסרה משילו, שאת חופשתו הוא מבלה באיי הבאהמה.

בשעה טובה החליטו אביתר בן רשף ודודן מעין לצאת לחופשה בת חודשיים בצרפת. גם אור אורן החליט שהגיע הזמן לצאת לארה"ב לבקר את החברה. והתחמק בלי ששמנו לב - ארז בילגורי - לקנדה.

הפעם פרור פחות משמח - אלמונים פרצו למסגריה וגנבו ציוד ששייך לשוני וואלך ולמסגר השכיר בשווי 5,000 ש"ח כל אחד.

שוש סולומון מוסרת שהיא סופרת את הימים עד הפנסיה. בזמן כתיבת שורות אלו מדובר בעוד 7 ימים.

בשיחה מאוד רצינית ליד שולחן בחדר האוכל נפתרה התעלומה שאותה מנסים לפתור במשך שנים חברי כפר הנשיא. התגלה שדמו של איציק בן דור, הוא מסוג דם נדיר ביותר, וכך גילינו שהוא חסין להפצצות הצפויות מצד עיראק. השיחה הנ"ל באה בגלל העובדה שתרומת הדם בשבת שעברה הייתה דלה ביותר ומאכזבת בשביל כפר הנשיא, שנחשב למקום שבד"כ תורם הרבה. לא נורא, בפעם הבאה.

התרומות למען הפרויקט החדש של הבנים - ג'קוזי, מתחילות לזרום. למי ששאל - גם הבנים עובדים למען מטרה מקודשת זו, בתקווה שצליחו להרים את הפרויקט. תודה למי שתרום ומקווים לעוד, ו.ו. בנים.

החורף הגיע בשעה טובה, לפי התחזית האמינה ביותר (דני פרידלנדר) ונקווה שכך ימשיך.

במרכולית כבר מתכוננים לקראת ספירת המלאי.

אני חייבת לומר: פשוט בושה!! איך יתכן שלאחר מסורת של שנים בכפר הנשיא, לא תקיים מסיבת סילבסטר?? כל מי שמעוניין להמשיך את המסורת יוכל לפנות לבני הנעורים, לגבי הצעות: "כיצד להרים מסיבה אמיתית?"

בשעה טובה מתקדמת מכירת הבצלים של גדי. כל הכבוד ובהצלחה!

הפנים האמיתיים של הפוליטיקה הישראלית התגלו לבסוף - שחיתויות ללא סוף! צריך מדי פעם לעצור ולהסתכל סביבנו, באיזו מין חברה אנו חיים?

בשטחי הקיבוץ מתפתחות שפעות ומחלות, צינונים וקיטורים. עוד סימן לבוא החורף - מצוין!

וסוף סוף אנו פוגשים את אהבת חייה של הדס כהן הזורחת שלנו - מיקי. מזל טוב ובהצלחה בהמשך דרככם המשותפת.

ממקורות סודיים נמסר כי חטיפי הברוקולי החדשים מ-ע-ו-ל-י-ם, למרות שעדיין אי אפשר להשיג אותם במרכולית.

נמסר מהדוברת החדשה לענייני טלוויזיה - שוש אפשטיין, שהערוך החדש MGM נהדר! חזרה לימי קדם....

בת שבע ומרקי יצאו ביום ב' לחופשה אצל פלוא וג'נין. תהנו ותפיקו את המיטב מהבילוי עם הנכדים!

בנעורים כבר מתכוננים לקראת הסילבסטר ואוי למי שינסה לעמוד בדרכם (מניסיון).

למי שלא זיהה, או התבלבל בין הודי לבין עודד כץ, זכינו לביקור ממנו. קצר וקולע.

ג'ימבו למי שהפסיק לשכוח (חס וחלילה) מוסר ד"ש לחברי הקיבוץ.

בהצלחה בסוף השבוע, **אבלין**

ספירת מלאי במרכזית

ביום ג' 31.12 נסגור בשעה 11:30 לרגל ספירת מלאי ונפתח ביום ד' 1.1.03 בשעה 9:00. תודה, הצוות

קוביות של בקלווה

למען האמת, קוביות הבקלווה שאני מעלה על הצלחת, אינן עדות לנוסטלגיה, לגעגועים לזמנים שחלפו, וודאי שלא הבעת מורת רוח מהזמנים החדשים שבאו עלינו לטובה. הסיבה שהתחלתי להעלות על הכתב את הזכרונות המתוקים מהימים ההם, היתה דווקא הפוכה. דווקא משום שיש לי הרבה זכרונות קשים ועצבים מן הימים ההם, דווקא מפני שיש בי הרבה כעסים על עניינים שונים שהיו "אז" "בימים הטובים ההם". דווקא בגלל זה, ומפני שאיני רוצה לשקוע במרירות ובכעסים, לקחתי על עצמי החלטה מכוונת להעלות את הרגעים המתוקים של הימים ההם, לראות את האורות ולא את הצללים, וכך אני מנסה לראות גם את הימים האלה בקיבוצנו.

עד כאן מלים של הסבר, בתגובה למה שקראתי ב"דברי" בשבוע שעבר. כמו שאומרים עורכי הדין: למען הסר כל ספק, ועכשיו למלים של תודה. תודה לאותם החברים המעודדים, המתייחסים, האומרים מלה טובה, ובעיקר לאלה אשר מוסיפים את טעם הבקלווה שלהם.

ברשותה של שוש אפשטיין, אני רוצה לספר בשמה כיצד היא נהנתה מירחי הלימוד, שעליהם כתבתי לפני כמה שבועות. שוש היתה הולכת לשעורי העברית אצל ז'יק גולן. יחד אתה הלכה חברתה הטובה דוריס לברט ז"ל. שוש מספרת עד כמה היא נהנתה מהשעורים של ז'יק, ושעד היום היא זוכרת איך הוא לימד אותם את המלה אנדרלמוסיה (איזו מלה נחמדה...). אז, ז'יק, כפי שאתה רואה, לא בלבד שאתה זכור לטוב על שעורי העברית שלך, זוכרים לך את האנדרלמוסיה מן הימים שהבלגן עדיין לא היה קיים.

את דוריס לברט ז"ל אני זוכרת כאישה נכה נכוחת פיזית קשה, ולמרות זאת היתה מצויידת בחוש הומור חריף, שהעיד על חריפות שכלה. אני זוכרת אותה יושבת ליד הבית בשבתות אחה"צ ומשחקת שבץ-נא (SCRABBLE) עם מתי דיבון, ובעיקר אני זוכרת אותה בגלל שמלת החתונה שלי. לא היתה לי שמלת חתונה משלי (זה סיפור לחוד, והוא קשור דווקא לאותם זכרונות שאני רוצה להדחיק), אבל פרנקי גליק הציעה לי את שמלת הכלולות שלה. אצל דוריס לברט, שהיתה התופרת הסלונית שלנו (הסלון שלה היה בצריף... איזה צריף? מי זוכר? האם היה זה הצריף של רג"י? או צריף שלא שרד?). מכל מקום בסלון של דוריס היא התאימה לי את השמלה. וכך היתה לי שמלת כלולות.

עד רגע מתוק מן הימים ההם.

תמר וולפין

להיות אמא

מאת: כותבת לא ידועה
תרגמה לעברית: יפעת יגר

אנחנו יושבים לארוחת הצהריים כשבתי מודיעה בפשטות שהיא ובעלה חושבים "להקים משפחה". "אנחנו עורכים סקר" היא אומרת, חצי בצחוק "את חושבת שכדאי לי ללדת?" "זה ישנה לך את החיים" אני עונה, שומרת בזהירות על טון טבעי. "אני יודעת", היא אומרת, "אין יותר שינה בסוף השבוע, אין יותר חופשות ספונטניות..." אבל לא לזה התכוונתי. אני מתבוננת בבתי, מנסה להחליט מה לומר לה. אני רוצה לספר לה דברים שלעולם לא ילמדו אותה בקורס הכנה ללידה. אני רוצה להגיד לה שפצעי הלידה יחלימו, אבל המעבר לאמהות ישאיר בה פצע רגשי כואב כל כך שהיא תישאר פגיעה לנצח.

אני שוקלת אם להזהיר אותה שהיא לעולם לא תקרא יותר עיתון בלי לשאול "מה אם זה היה הילד שלי?" שכל מטוס שיתרסק, כל בית שיישרף, ירדוף אותה. שבכל פעם בה תראה תמונות של ילדים גוועים היא תשאל אם משהו יכול להיות גרוע יותר מלצפות בילדך הגוסס. אני מתבוננת בציפורניה העשויות בקפידה ובחליפתה המעוצבת וחושבת שלא משנה כמה היא מתחכמת, האמהות תצמצם אותה לדרגה הפרימיטיבית של דובה המגינה על גוריה. שהקריאה הדחופה "אמא!" תגרום לה לשמוט את הסופלה או הקריסטל הטוב ביותר שלה בלי להסס לרגע.

אני מרגישה שעלי להזהיר אותה שלא משנה כמה שנים היא השקיעה בקריירה, האמהות תחבל במקצועיות שלה. היא יכולה להתארגן עם סידור לילד אבל יום אחד, היא תכנס לשיבה חשובה ותיזכר בריח המתוק של התינוק שלה. היא תזדקק לכל גרם של משמעת כדי לא לרוץ הביתה רק כדי לוודא שהתינוק שלה בסדר.

אני רוצה שבתי תדע, שהחלטות היום יום לא יהיו עניין פשוט. שבקשה של ילד בן חמש ללכת לשירותי הגברים במקדונלד'ס ולא לשירותי הנשים, תהפוך לדילמה. שממש שם, בין המולת המגשים והילדים הצורחים, נושאים של עצמאות וזהות מינית ישקלו אל מול הסיכוי שפדופיל עלול לארוב בתוך תא השירותים. ולא משנה כמה היא נחושה במשרד, היא כל הזמן תבקר את עצמה כאמא.

אני מביטה בבתי הנאה ורוצה להבטיח לה שבסופו של דבר היא תשיל את הקילוגרמים המיותרים של ההריון.

אבל יודעת שהיא לעולם לא תרגיש אותו דבר כלפי עצמה. שהחיים שלה, שעכשיו הם כל כך חשובים, יהיו פחות חשובים בעיניה ברגע שיהיה לה ילד. שהיא תוותר עליהם תוך רגע כדי להציל את הצאצא שלה, אבל היא תתחיל לקוות לעוד שנים-לא כדי להגשים את חלומותיה, אלא כדי לראות את ילדיה מגשימים את שלהם. אני רוצה שהיא תדע שצלקת של ניתוח קיסרי או סימני מתיחה יהפכו לאותות כבוד.

שמערכת היחסים שלה עם בעלה תשתנה, אבל לא בדרך שהיא חושבת. אני מקווה שהיא תוכל להבין כמה אפשר לאהוב גבר הרבה יותר כשהוא מחתל תינוק בעדינות או לא מהסס לשחק עם ילדו. אני חושבת שהיא צריכה לדעת שהיא תתאהב בו שוב בגלל סיבות שעכשיו היא תמצא אותן מאוד לא רומנטיות.

אני רוצה שבתי תתפוס את הקשר שהיא תחוש אל נשים מהעבר, שניסו למנוע מלחמות, דעות קדומות או נהיגה בשכרות. אני מקווה שהיא תבין למה אני יכולה לדון ברצינות ברוב הנושאים אבל הופכת בלתי שפויה באופן זמני כשאני מדברת על איום של טרור על עתיד ילדי. אני רוצה לתאר לבתי את החדווה שבמראות את ילדך לומד לרכב על אופניים. אני

רצה ללכוד עבודה את צחוקו המתגלגל של תינוק כשהוא נוגע לראשונה בפרווה הרכה של
כלב או חתול. אני רצה שהיא תטעם את האושר, כל כך אמיתי שפשוט כואב.

מבטה הבוחן של בתי גורם לי להבין שדמעות מילאו את עיני.
"לעולם לא תתחרטי על כך" אני אומרת לבסוף.

ואז אני עוברת לצדו השני של השולחן, מהדקת את ידיה של בתי ומתפללת תפילה שקטה
עבודה, עבודה, ועבור כל הנשים שפילסו את דרכן אל המקצוע המופלא הזה, מתנת האל
המבורכת הזאת- להיות אמא.

מתוך האוסף שלי

- אליכם.

שושנה ש.

לחברי מרצ שלום

אני מחפש מתנדבים שישבו בקלפי במשק ביום הבחירות לכנסת.
המעוניינים - נא לשים בת.ד. שלי את שמכם ומספר ת.ז. שלכם.
הישיבה בקלפי היא בהתנדבות בלבד (ללא תגמול כספי).
אודה לכם מאוד, **איציק**

שלושה סיפורים קצרים בעזרת השם....

... בעזרת השם

למרות שעת בחירות בשער
ידוע לכל זב חוטם נושם
שלמרבה המזל והצער
ניתן להפוך שלמות בעזרת השם...
כל שקרן פתולוגי
המתקשה באמירת אמת
הופך כישלון קולוסאלי
לאי-הצלחה למופת...
התכחשות לסולידריות חברתית
נקראת העברת אחריות לפרנסה
וכשאין תוכנית מהותית
הפסדים נקראים "העדר הכנסה"....
לחוסר עשייה קוראים הבלגה
אי-אכפתיות נקראת הנהגה
אם מובטל נקרא עצל
נדקק מכונה - פרדיט
אין פלא שטפיל נקרא מחוקק
והתחזות נקראת שינוי תדמית...
לו בג'קוזי לטבול לנערה הצעתה
הייתה זו הצעה מגונה
אך לו למקווה אותה הובלתה
הייתה זוכה למענק מדינה

כי יודע ה'שם' נפש עמו
ומסכים שבית בושתי יקרא "מכון בריאות"
לכן לא קורא הוא לילד בשמו
רק מחמת הצניעות...

... בעזרת השם 2

באחת משכונות היילות שהוקמו על אדמות קיבוצים שהבינו בענייני נדל"ן בזמן, הוחלט באופן מפתיע לקרוא לרחובות בשמם של אומנים בינלאומיים ולא בשמם של עסקנים מקומיים. בחזית כל בית הציבה הרשות המקומית מנורה עליה מצוין שם הרחוב, ואפשרות לבעלי הבית להוסיף את שמם, וכך ברחוב תמים אחד, אפשר לפגוש את מוריס וציפי ואן-גוך (12) ואת חיים ומזל לוי ואן גוך (15) ואפילו את שכנם ד"ר שפר ואן גוך (22). מעבר לסמטה אפשר לפגוש את אלי ותקוה שאגאל (8) ברכה ויסי פיקסו (7) קלוד ויסמין מונה (10) וכך אתה מטייל לך בנחת נהנה מחברתם של גדולי עולם, או לפחות של קרובי משפחתם הישראליים, וחושב לעצמך שיום אחד "בעזרת השם" גם יומך יגיע....

... בעזרת השם 3

פעם נהגו להתחתן באולמי שמחות. ההזמנות היו מגיעות בדואר לבתי המוזמנים, וכל עניין החתונה היה עניינם הפרטי של הזוג המאשר וקרוביהם. בשנים האחרונות הפכה כל חורשה ל"גן אירועים בלב היער", וכל עמוד ברדיוס של כמה ק"מ מה"יער" העבות דגן הפך לעמוד מודעות המכון את המוזמנים לחתונה. פעם כשהיינו צעירים היינו נוהגים להתפלח לאולמות חתונה לארוחת ערב בליווי תזמורת, כאשר אנו מחייכים להורי החתן ואומרים שאנחנו חברים של מרים מהתנועה/ ביה"ס/ צבא, כמובן אחרי שהיינו מוודאים ששמה של הכלה החסודה הוא מרים, או להפך במקרא של שמו של החתן היה ציון למשל..... אבל היום לך תדע..... בשביל ארוחת ערב חיינם, אתה צריך להיות בעל רכב 4X4 עם יכולת ניווט מרשימה וכמובן מטיב לכת, כדי להגיע אל מסותרי הג'ונגל, ואחרי כל זה לך תדע מי הכלה או מי החתן כאשר השמות המופיעים על חצי ההכונה הם: לחתונה של תום ובר, גיל ודרור, שי ואור, נעם וחו, טל ודורון..... מאוד לא נעים ואולי גם מביך שאתה נשבע למי שאתה בטוח שהם הורי הכלה שיר שאתה לא מכיר בחורה טובה כמותה, ומתברר ששיר זה בכלל החתן וזמר הוא שמה של הכלה המיועדת, שלא לדבר על האפשרות שגם נוי וגם גל מצוידים בזוג הורים שבטוחים שלפחות מבחינתם, הם מצד החתן....

אבי רוזנקרנץ

**"באנו למילואים
חשבנו עושים חיים
נתנו לנו עזי
אוכל וזווי
באנו למילואים...."**

הרבה צווי 8 ובכלל עברו בתיבות הדואר השונות מאז נכתב השיר הזה ולמתבונן מן הצד בנסטלגיה, יכול בהחלט לחשוב שעולם כמנהגו נוהג ואין חדש תחת השמש.

כאשר הגיע לביתי צו-הקריאה לשירות המילואים ובו "בקשה" מיוחדת להתייצב לשירות למרות תנאים אובייקטיביים (גיל ומצב משפחתי) המאפשרים לי לקבל פטור מהמשימה, שמחתי

לתרום את חלקי, וכך מצאתי את עצמי מנסה להידחס לתוך מדים שהתאימו לתקופה ש"גבולות הגזרה" שלי היו שונות אם אתם יורדים לסוף דעתי....

ובכן ביום הגיוס נעים לגלות שאכן החברה באים למילואים! ייתכן אמנם שאלו תמיד אותם החברה.... אבל מגיעים. גם את השורה השניה של השיר המביעה ספק במהות השירות "חשבנו עושים חיים" צריך להוציא ממחוזות הספק, כי הרושם שאני קיבלתי הוא שהחברה די נהנים לחדש את מלאי הבדיחות הגסות, וגם הקיטורים הם חלק מריטואל הכרחי.

ה"עזי" הזכור לטוב עשה הסבה לצערנו לשימושים של העולם התחתון, ואת מקומו תופסים כלי משחית לא עלינו.... מצד שני, למרות שרפול כבר מזמן לא בתפקיד, עדיין אוספים באדיקות את התרמילים הריקים.

גם האוכל הוא כבר מזמן לא "ווזוזי", הלוף הוא "פאסה", והמטבח הצה"לי הגם שאינו "גורמה" הוא בהחלט מגוון, טעים, וכך מי שחושב שיוכל לנצל את תקופה המילואים לדיאטה חריפה, שיישכח מזה, בייחוד עם הרס"פ שלך עובד בחברת ממתקים ידועה, שלא נעשה לה פרסום חינם, רק נציין שהיא הספונסר של קבוצת כדורסל שמפסידה לאחרונה בלי הפסקה....

לא שאין סכנות. בהחלט אלו קיימות. סכנה מוחשית ביותר היא האפשרות ללקות בהרעלת קפאין, שלא לדבר על עישון פסיבי. מי שעד לכאן מקבל את הרושם שהשד אינו נורא, לא ממש טועה, ובהחלט מומלץ בחום להצטרף לכוחותינו הנושאים בנטל.

אבי רוזנקרנץ

"Laugh and the world laughs with you; snore and you sleep alone"

"Digi Divrei" - [Divrei, digital version](http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!